

بررسی دلایل تعطیلی و چالش‌های مجموعه بزرگ فرهنگی گیلان

تالار مرکزی رشت، خفته زیر گرد و غبار آرزوهای یک استان

امیر سقا

تالار مرکزی شهر رشت که کلنگ ساخت آن در سال ۸۶ به زمین خورده بود، در نهایت پس از ۱۱ سال در سال ۹۷، هم‌زمان با سفر ریاست جمهوری و همچنین با حضور وزیر ارشاد به بهره‌برداری رسید.

هزینه ساخت این مجموعه به گفته وزیر ارشاد ۷۰۰ میلیارد ریال و مجموع مساحت این تالار ۱۴۰۰۰ متر مربع است که در سه طبقه ساخته شده و شامل: تالار اصلی با ظرفیت ۱۱۰۰ نفر، سالن تئاتر و نمایش با ظرفیت ۵۶ نفر، سالن گردهمایی و سمینار با ظرفیت ۱۰۰ نفر و سالن موسیقی سنتی با ظرفیت ۱۲۰ نفر است.علاوه بر این تالار و سالن‌ها این مجموعه دارای کتاب‌خانه، گالری و بازارچه فروش محصولات است.

با همه سر و صدای زیادی که ساخت تالار مرکزی رشت داشته و همچنین مدت زمان آن تا بهره‌برداری – بیش از یک دهه – انتظار می‌رفت که شاهد فعالیت‌های گوناگون هنری باشیم اما روند فعالیت این تالار خلاف انتظارات را ثابت کرد. از زمان بروز مشکلات و عدم استفاده از تالار تاکنون واکنش مسؤولان ارشاد در پاسخ به چرایی این ماجرا، ”پارهای مشکلات حقوقی“ بوده است. از این رو مرور با بازکاوی این پرسش که چرا از این تالار در دو سال اخیر استفاده نمی‌شود و طرح چند سوال دیگر از مسؤولین خواسته تا به آن‌ها پاسخ دهند.

واژه “امیدواری” پای ثابت داستان

با توجه به تکلیف دولت مبنی بر واگذاری پروژه‌های نیمه تمام و تمام براساس مفاد ماده ۲۷ الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب مجلس شورای اسلامی و همچنین تبصره ۱۹ ماده واحده قانون بودجه سال ۹۹، این اداره کل موظف بود طی فرآیند دستورالعمل ابلاغی اینگونه اماکن را به بخش غیر دولتی واگذار کند.

پاسخ اداره کل فرهنگ و ارشاد گیلان به سوال مرور درخصوص آخرین وضعیت این تالار برای بازگشایی چنین است: با توجه به اهمیت پروژه تالار مرکزی و حجم سرمایه گذاری انجام شده و موارد فنی که می‌باید در این پروژه تکمیل شود تا بتوان بهره برداری ۱۰۰ درصدی انجام گیرد (از جمله اجرای ماشینری در دو سالن اصلی) این اداره کل پیگیر روند قانونی، فنی و اقتصادی برای تهیه اسناد فراخوان عمومی برای جلب سرمایه گذار و بهره بردار است و با برنامه ریزی انجام شده “امیدواریم” تا پیش از پایان سال جاری کمیته واگذاری استانی با حضور دستگاه‌های عضو تشکیل تا مجوز فراخوان عمومی صادر شود. طبق اطلاع مدیران ارشاد گیلان، در شرایط فعلی با استفاده از پرسنل اداره کل فرهنگ و ارشاد، حفظ و حراست از ساختمان و تجهیزات تالار مرکزی رشت انجام می‌گیرد و در برخی موارد فعالیت‌های فرهنگی و هنری در سالن‌ها اجرا می‌شود.

در دستور بالا از این موضوع یاد کردیم که تالار مرکزی برای واگذاری باید یک فراخوان عمومی برگزار کند و مجموعه را به بخش خصوصی بسپرد اما از آن‌جا که این پروژه، بخشی از پروژه‌های عمرانی اداره کل ارشاد تلقی می‌شود، برهان این امر است که از ابتدا حتی ساخت و مدیریت آن وابسته به ارشاد گیلان نبوده و کلیت کار دست شرکت «توسعه فرهنگ» است که اعضای آن شامل افراد بازنشسته اداره ارشاد اسلامی است و مرکز آن در تهران است و حتی در پروژه‌های سایر استان‌ها نیز نقشی اساسی ایفا می‌کند. این سازمان مسؤولیت بخش گیلان خود را به «مرتضی یوسف‌پور» مشاور مدیر کل ارشاد گیلان و «محمد احمدپور» معاون سابق سیاسی و امنیتی استانداری گیلان سپرد که خود این امر بنای مشکلات اساسی میان هنرمندان گیلانی و احمدپور شد و هنرمندان به این اعتقادند که این شخص هرچند در سیاست فعالیت‌های زیادی کرده است اما در حوزه‌ی فرهنگی و هنری فعال نبوده و اداره یک مجموعه هنری در توان این فرد نبوده است. به گزارش مرور، مشکلاتی در مسیر این بهره‌برداری این تالار وجود دارد که هنوز رفع نشده و موجب شده که این پروژه تاکنون تکمیل نشود و این گزاره بدین مناسنت که این تالار هنوز بیمه‌ای ندارد. چنانچه اگر اتفاقی برای شخصی بیفتد یا این روند مدیریتی بعید است مسؤولی بتواند پاسخ‌گو باشد. پس از ۱۲ سال فرصت برای ساخت چنین تالاری، انتظار می‌رفت که دیگر مشکل فنی در آن وجود نداشته باشد اما گویا یکی از دلایلی که هنوز تالار مرکزی رشت سرانجام نگرفته است، مشکلات آتش‌نشانی، فاضلاب و سیستم سرمایش و گرمایش است.

ارشاد، بکه تاز مسیری مبهم

با توجه به شرایط کنونی این مجموعه که در تعلیق به سر می‌برد شرایط نگهداری از آن به عهده پرسنل حفظ و حراست از ساختمان و تجهیزات است که البته نتوانسته از پس هزینه‌های این تالار بر بیایند و موجب مشکلاتی مثل قطعی برق و آب در این مجموعه شده است. دلیل این اتفاق اشتباه مدیران در برآورد مالی این مجموعه از ابتدا بوده است که گفته می‌شود دخل و خرج اقتصادی این تالار به یک‌اندازه نیست.

مسؤولان اداره کل فرهنگ و ارشاد گیلان مدعی‌اند، در برخی موارد فعالیت‌های فرهنگی و هنری در سالن اجرا می‌شود که البته جز چند اجرای



محدود در دوران پیش از کرونا، رویداد دیگری در این بازه زمانی برگزار نشده است.

هزینه ساخت این مجموعه به عهده وزارت ارشاد و از بودجه اعتبارات ملی بوده و تا کنون هر درآمدی از این تالار به حساب خزانه واریز شده است. داستان تالار مرکزی، همچنان بر پاشنه “پارهای از مشکلات حقوقی” می‌چرخد و سوالی که به وجود می‌آید آیا ارشاد چنین مشکلاتی را پیش‌بینی نکرده بود؟

اکنون نقدی که به این رفتار ارشاد وارد است این است که چرا اداره این مجموعه را به افراد توانمند همین استان نسپرد و نه تنها چنین کاری نکرد بلکه حتی از مشورت هنرمندان استانی جلوگیری کرد.

چیزی که تاکنون در اطلاعات به دست آمده واضح است این است که بخش خصوصی رویایی دست نیافتنی برای تالار مرکزی است، رویایی که بعید است و از عملکرد ارشاد می‌توان فهمید که این سازمان می‌خواهد این رویا بعید باقی بماند و با سایر سازمان‌های دولتی توپ تالار مرکزی را به ناکجا پاس بدهد.

سایر ارگان‌های دولتی چون شهرداری و شورای شهر نیز در این پروژه با ارشاد همکاری داشته‌اند و اما اداره ارشاد نسبت به این موضوع که با شهرداری در این مجموعه به مشکل خورده‌اند را تکذیب و بروز چالش‌های گوناگون را امری طبیعی تلقی کرده است.

هر گونه پرسش و کوشش برای پیدا کردن فعالیت بخش خصوصی در این مجموعه، ما را به بازی “امیدواری” و “آینده” سوق می‌دهد. کنکاش ما برای پیدا کردن پاسخی دقیق با این پرسش مطرح شد که شرایط همکاری با ارشاد به چه شکل است و پاسخ ارائه شده حاکی از آن بوده که از آغاز کلیه مطالعات فنی، اقتصادی و حقوقی به عهده ارشاد بوده و سعی این اداره طبق گفته خود مقامات، سعی بر شفاف‌سازی نحوه واگذاری بوده که با فراخوان عمومی در آینده‌ای نزدیک عملی بشود.

از طراحی تا کاربری، از هیچ تا پوچ

اگر بخواهیم نگاهی به وضعیت طراحی این تالار داشته باشیم، پیش از هر چیزی در نگاه اول سالن‌های موسیقی و تئاتر، نکته‌ای به چشم می‌خورد نبود یک طراح متخصص است. طبق اطلاعات به دست آمده معماری این مجموعه یکی از اساتید دانشگاه گیلان سپرده شد که در سابقه کاری خود معماری کتاب‌خانه مرکزی و دانشکده معماری این دانشگاه را به عهده داشته است. یکی از نکاتی که در طراحی‌های این معمار به چشم می‌خورد فضای زیاد برای به کار بردن راه پله و راه‌و است.

کاربرد سالن‌ها نیز جای بحث دارند. اول از همه سالن اجرای تئاتر آن است به

{گیلان زمین}

شدت از سطح پایین کیفی برخوردار است. در دو گوشه یال کناری این سالن، دو ستون تعبیه شده که به طور کلی دید تماشاگر را می‌گیرد. صحنه سالن دارای عمق بیش از حدی می‌باشد، این عمق به ۲۰ متر می‌رسد و در سالن دیگر، که سالن اصلی این مجموعه است، آکوستیک نیست و در گفت و گو با بازیگرانی که در آن سالن به اجرا پرداخته‌اند، آن‌ها به این امر که صدا هنگام بازی اکو دارد و صدای خودشان را می‌شنوند اشاره شده است.

یکی دیگر از نکات، میزان نور بالای سالن است که بیش از هر سالنی در استان گیلان است و با توجه به صحنه بزرگی که به آن اشاره کردیم و با توجه هزینه بالا، به هیچ وجه کاربرد ندارد، زیرا هیچ گروه تئاتری در گیلان شرایط تمرین در چنین فضای بزرگی را ندارد و اگر بخواهد چنین اجرایی داشته باشد فقط باید در همان سالن تمرین کند که مطمئنا هیچ گروهی نتواند در آن سالن اجرا را تمرین کند که مطمئنا هیچ گروهی نتواند در آن سالن اجرا را تمرین کند. سالنی با ظرفیت بالا که تعبیه آن در چنین مجموعه‌ای در شهر رشت عجیب است، زیرا حتی در تهران هم اجراهای اپرا کمی است

که به روی صحنه برود. در سالن تئاتر نیز هیچ گونه بک استیجی تعبیه نشده و این مجموعه هیچ بلک باکسی ندارد. همچنین سالن چهار سو یا سه سویی نیست. تنها نکته مثبت این مجموعه صندلی‌های آن است که آن هم در سالن‌های پایین در زاویه دچار مشکل می‌باشند.

گویا طراحی این مجموعه مربوط به سلسله‌هایی پروژه‌هایی است که قرار بود پیش از انقلاب انجام شود که روند ساخت آن در چند شهر پس از انقلاب نیز ادامه پیدا کرد که از کیفیت بالایی برخوردار نیست. تمام این پروژه‌ها قرار بود فضایی چون تئاتر شهر تهران را شبیه‌سازی کنند که تا به حال چنین اتفاقی نیفتاده است.

به این دلیل گفته می‌شود که معمار و مشاور این پروژه به درستی عمل نکرده‌اند که اصول ساخت یک مجموعه هنری متناسب با فضای رشت در این پروژه رعایت نشده است. به طور کل در وصف این مجموعه باید پرسید که چرا به جای آن که مجموعه‌ای با این هزینه ساخته شود، چند سالن کوچک اما کاربردی‌تر نه تنها در شهر رشت بلکه در سایر شهرهای استان ساخته نشده است؟

آمد و شدی که ردپایی ندارد

در بالا به این موضوع اشاره کردیم که روند ساخت این مجموعه چه در مرحله طراحی وجه در مرحله مشاوره دچار ضعف‌های فراوانی بوده است. حالا به دو مورد گذشته، ضعف گروه ناظر و پیمانکار را نیز اضافه کنید. در ابتدا مدیریت این تالار به دست تیمی افتاد که پس از مدتی معلوم شد که این تیم مدیریت قانونی ندارد. این عدم شفافیت‌ها را به همه مراحل واگذار می‌تعمیم دیدیم. طبق آن چیزی گفته شده، مرحله اجرا به گروهی سپرده شد که بعد از مدتی معلوم شد این گروه بدون هیچ مزایده‌ای توانسته، مسؤولیت را به عهده گیرد و صورت مالی شفافی هم ارائه نشده است.

با این حال پاسخ اداره کل فرهنگ و ارشاد به مرور اینگونه است: “اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی به دنبال بهترین روش جهت واگذاری این مجموعه است که در حال حاضر ماده ۲۷ تنها روش برای این منظور بوده زیرا در این روش با اعلام فراخوان عمومی در سطح کشور سرمایه گذاری با اهلیت انتخاب و تکمیل و بهره برداری انجام می‌گیرد.

کلیه مطالعات فنی، اقتصادی و حقوقی در شرف انجام بوده و سعی اداره کل بر شفاف سازی نحوه واگذاری که با انجام فراخوان عمومی است و این مهم در آینده نزدیک عملی می‌شود.” در انتها، تالار مرکزی رشت تنها مجموعه‌ای نیست با چنین مشکلات مدیریتی دست و پنجه نرم می‌کند، سالن سردار جنگل هم نیز بعد از گذشت زمان زیادی هنوز بلاتکلیف است و دود این گونه بلاتکلیفی‌ها فقط در چشمان هنرمندان این استان می‌رود.

آن چیزی که از صحبت با هنرمندان بر می‌آمد، اهمیت بالای مدیریت برای چنین مجموعه‌ای است. آن‌ها به این باور بودند که اگر قرار نیست تالار مرکزی را گروهی هنری مدیریت کند فرقی به حال هنرمندان و وضع معیشت آن‌ها نمی‌کند. اما در نهایت حرف همه آن‌ها بازگشایی چنین فضایی است که دوباره بتواند آن‌ها را گرد هم آورد.

۱۱ هزار دانش آموز گیلانی محروم از تبلت و گوشی هوشمند

شده است.

وی با تأکید به اینکه براساس آمارها، ۸۷ درصد دانش آموزان گیلانی در شبکه‌ی شاد دانش آموزی حضور دارند گفت: ۱۳ درصد باقیمانده نیز به سایر روشهای آموزشی از جمله اسکای روم و واتساپ دسترسی دارند.

اخلاقی با بیان اینکه تجربه‌ی برگزاری یک دوره امتحانات غیرحضوری در ترم اول را داریم اضافه کرد: برای امتحانات پایان سال سه روش طراحی شده است. ضمن برگزاری امتحانات غیرحضوری، اگر شرایط مساعد باشد و از شرایط غیر خارج شومی می‌توانیم همزمان با روش غیر حضوری،امتحانات حضوری نیزبرگزار کنیم که البته اجباری برای حضور دانش آموز در مدرسه وجود ندارد. همچنین برای دانش آموزان محروم از دستگاه هوشمند نیز معلمان می‌توانند بر اساس عملکرد دانش آموز درطول سال نمره لازم را تعیین کنند.

وی تأکید کرد: به طور قطع هفته آینده تصمیمات جدید از سوی وزارت خانه برای امتحانات پایان سال اخذ می‌شود. درغیر اینصورت برای روش غیر حضوری مشکلی نداریم.

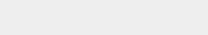
معاون آموزش و پرورش گیلان درباره آمار دانش آموزان کم برخوردار استان که به دلیل وضعیت اقتصادی درسال جدید ترک تحصیل کردند گفت: بر اساس پیگیری مدیران مدارس آمار دانش اموزان ترک تحصیل کرده کمتر از یک درصد گزارش شده است. گفتنی است آمار دانش آموزان گیلانی در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ افزون بر ۳۶۸ هزار دانش آموز اعلام شد.

پنجشنبه ۲ اردیبهشت ۱۴۰۰

خبر

نجات پلنگ گیلان از تله سیمی

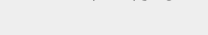
گیلان امروز– پس از انتشار اخبار متعدد از انقراض پلنگ تا تلف شدن گاه گاه این گربه سان عظیم، امروز چهارشنبه خبر رسید که محیط بانان گیلانی در ارتفاعات کوهستانی رودسر، پلنگ گرفتار در تله سیمی را نجات داده و در طبیعت رها کردند. مدیرکل حفاظت محیط زیست گیلان ضمن اعلام این خبر بیان کرد: یک قلاذه پلنگ نر بالغ در تله مچ گیر افراد ناشناس در منطقه اشکورات رودسر گرفتار شده بود که پس از اطلاع بموقع نجات یافت. ساسان کفایی در گفت و گوی اختصاصی با ایرنا افزود: ماموران یگان حفاظت محیط زیست رودسر پس از اطلاع بموقع از گرفتار شدن یک قلاذه پلنگ در تله سیمی افراد ناشناس، بلافاصله به همراه دامپزشک و اکیپ یگان و کارشناسی حیات وحش استان و شهرستان به منطقه مورد نظر اعزام شدند. وی ادامه داد: گروه اعزامی پس از چند ساعت راهپیمایی در نقاط کوهستانی، این پلنگ گرفتار در تله را با استفاده از تزریق مواد بی هوش کننده از تله آزاد و پس از معاینه، بیومتری (آنالیز مشخصات) واطمینان از سلامتی کامل و بعلت آسیب ندیدن پس از به هوش آمدن در همان منطقه رهاسازی کردند. مدیرکل حفاظت محیط زیست گیلان عنوان کرد: پلنگ گرفتار بالغ، حدودا ۸ ساله و نر بوده، محل تله گذاری در ارتفاعات حدود یک هزار و ۸۰۰ متری از سطح دریا بوده که برخی از باغداران به بهانه جلوگیری از خسارت گراز به زمین های کشاورزی و باغی خود اقدام به نصب چنین تله های سیمی می کنند.



راه‌اندازی سامانه حمایت از خانواده زندانیان در گیلان

گیلان امروز– مدیرکل زندان های گیلان، با بیان اینکه در برنامه تحولی قوه قضاییه رسیدگی به امور خانواده‌های زندانیان یک امر مهم است، گفت: سامانه حمایت از خانواده‌های زندانیان راه‌اندازی شده که بستری همواره در راستای حمایت‌های ویژه از آنان است.

رضا محمدی اصل با بیان اینکه در برنامه تحولی قوه قضاییه رسیدگی به امور خانواده‌های زندانیان یک امر مهم است، گفت: سامانه حمایت از خانواده‌های زندانیان راه‌اندازی شده که بستری همواره در راستای حمایت‌های ویژه از آنان است. سرعت آرایه خدمات و دسترسی آسان برای استفاده از خدمات حمایتی از مزایایی این سامانه است. وی یادآور شد: خانواده‌های مددجویان برای استفاده از سامانه مذکور با مراجعه به نشانی SAMANEHEMAYAT.COM نسبت به تکمیل فرم اقدام کنند.



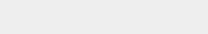
اجرای پروژه‌های آبخیزداری در گیلان با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی

گیلان امروز– معاون فنی و آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری گیلان جلوگیری از بروز سیلاب‌های مخرب را از جمله مزایای اجرای طرح‌های آبخیزداری اعلام کرد و گفت: در سال گذشته و با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی توانستیم پروژه‌های آبخیزداری را در هفت شهرستان گیلان اجرایی کنیم.

فریور نقوی در گفت‌وگو با شبستان ، اجرای پروژه های آبخیزداری در هفت شهرستان گیلان با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی را مورد اشاره قرار داد و اظهار داشت: تلاش می‌کنیم با استفاده از منابع ملی و استانی طرح‌های آبخیزداری به بهترین نحو و به تناسب نیاز حوزه‌های آبخیز شهرستان‌ها در گیلان اجرایی شوند.

معاون فنی و آبخیزداری اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری گیلان تخصصی ۱۵ میلیارد تومان اعتبار از محل صندوق توسعه ملی برای عملیات مکانیکی پروژه‌های آبخیزداری گیلان در سال ۹۹ را مورد اشاره قرار داد و افزود: رویکرد اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گیلان در بحث اجرای پروژه‌های آبخیزداری رویکردی پیشگیرانه است. نقوی گابیون بندی، خشکه چین، بندهای چپری و بندهای سنگی – ملاتی را از جمله عملیات های مکانیکی آبخیزداری اعلام کرد و در پاسخ به این پرسش که طرح‌های این حوزه چه مقدار پیشرفت فیزیکی داشته‌اند یادآور شد: در حال حاضر این پروژه ها چیزی حدود ۵۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته و در دست پیگیری قرار دارند.

وی تعریف پروژه‌های آبخیزداری در سطح استان گیلان بر اساس اولویت‌هایی که در هر حوزه وجود دارد را مورد تأکید قرار داد و یادآور شد:فراهم شدن سمن مناسب هم برای فعالیت‌های اجتماعی، فعالیت‌های زیستی و حتی تولید و رونق پایدار اقتصادی در جوامع انسانی از جمله فواید مهم آبخیزداری محسوب می‌شود.



کشت بادام زمینی در آستانه اشرفیه آغاز شد

گیلان امروز– مدیریت جهاد کشاورزی آستانه اشرفیه از آغاز کشت بادام زمینی در زمین های کشاورزی این شهرستان خبر داد. مهرداد محمدی در گفتگو با ایرنا با اشاره به آغاز کشت بادام زمینی در منطقه کورکاء آستانه اشرفیه اظهار داشت: این کشت بصورت مکانیزه توسط سید محمود میری ، یکی از بادامکاران منطقه و در سطح ۸ هکتار از زمین های زیر کشت بادام زمینی صورت گرفته است. وی سطح زیر کشت بادام زمینی در این شهرستان را ۲ هزار و ۵۰۷ هکتار اعلام و خاطر نشان کرد: کشت بادام زمینی همه ساله از اواخر فروردین ماه و اوایل اردیبهشت ماه در این منطقه آغاز می شود. وی با بیان اینکه محصول بادام زمینی در اواخر مردادماه توسط بادامکاران برداشت می شود یادآور شد: رقم بادام زمینی این منطقه از نوع گلی بوده و نپی دهکاء، نقره ده ، کورکاء و پرکاشت یاورزاده از مهمترین مراکز این محصول در شهرستان به شمار می روند. محمدی در ادامه با اشاره به اینکه ۹۹ درصد از زمین های زیر کشت بادام زمینی در این شهرستان بصورت سنتی و کم درصد باقی مانده بصورت مکانیزه کشت می شود افزود: پیش بینی می شود ائسال ۱۵۰ هکتار از زمین های بادام زمینی این منطقه بصورت مکانیزه کشت شود. وی این شهرستان را قطب اصلی تولید بادام زمینی در کشور دانست و گفت: کیفیت و طعم خوب موجب شده تا محصول بادام زمینی منطقه (بصورت آجیل و کره بادام سوخته که نوعی شیرینی محلی است) همواره مورد توجه مصرف کنندگان قرار گیرد. همه ساله در این شهرستان، حدود شش و نیم تن پسته در بادام زمینی بدست می آید که از این میزان، حدود چهار تن دانه بادام زمینی حاصل می شود.